

De passie van een dominant beestje

Stel je de passie voor van de postzegelverzamelaar, die de onvindbare variante vindt van die Argentijnse zonnebloempostzegel. En plaats daarnaast de passie die gepaard gaat met het gevoel van huid die met huid versmelt. Er bestaan zoveel verschillende vormen. Het woord 'passie' is breder dan een oceaan.

Een mijner vrienden is een onvoorwaardelijke fan van wielrennerij. Ikzelf begrijp daar niets van. Wanneer ik opmerk dat ik niet begrijp dat men kan genieten van zwoegende mannenkonten, oogst ik vooral onbegrip en verstoring. Vrouwentennis, daar kan ik me nog wat passioneels bij voorstellen. Maar wielrennen? Dat is geen passie, dat is afzien. Een hamster in een molentje, over en over dezelfde zenuwachtige beweging met als resultaat de monotonie van een wiel. Saai, zoals de blik in die hamsterogen. Maar ik zit er helemaal naast, vertelt men mij. Achter het spel gaan strategieën en inventiviteiten schuil die ik niet kan vatten. Net zo min als het euforische gevoel na een uitzonderlijke lichamelijke inspanning op een veel te verticale berg. Passie is iets persoonlijks en schijnbaar niet onderworpen aan de regels van de ratio.

Bij gebrek aan kennis over fietsen werp ik me dan maar op het woord 'passie', en kom tot de vaststelling dat we het eigenlijk over twee verschillende woorden hebben. Twee betekenissen die zich al presenteerden in de voorbeelden uit de inleiding. Passie bestaat blijkbaar in een zuidelijke en in een noordelijke variante.

Ik weet niet hoe het bij u zit, maar mijn eerste gedachten gaan naar de zuidelijke variante. Die variante zit wel zeer dicht in de nabijheid van 'seks'. Het soort passie dat in beschrijving steeds goedkoop lijkt, maar in zijn toepassing onbeschrijflijk lekker. Tot op vandaag heb ik het gevoel dat geen enkele kunstvorm er echt in geslaagd is de intensiteit en het gevoel van de beleving te benaderen. Niet dat we niet geïnteresseerd zouden zijn, want het zal wel geen wonder zijn dat een rubriek als 'de zeven hoofdzonden' van achter naar voor gelezen wordt.

Geen groter contrast dan met de noordelijke variante: 'passie' als aanduiding van een allesverzamelende focus op een bezigheid of interesse. De passie om ieder weekend verder het eigen huis te verbouwen, op zoek te gaan naar enkele ontbrekende bierviltjes in een geduldig aangelegde verzameling of die man die alle ritwinnaars van de ronde van Frankrijk uit het hoofd kent.

In vergelijking met dit soort passies is de zuidelijke passie ontzettend rationeel, want in dienst van ons voortbestaan. Passie als fundament van de evolutieleer. Terwijl de noordelijke variante de onnuttigheid cultiveert en tot waanzinnige hoogten drijft. Geen soort die daar op overleeft.

Wat de mens zo verheft boven het dier is uitgerekend die gave tot nutteloosheid. Een dier dat gegeten heeft, seks gehad heeft en het voldoende warm heeft gaat slapen. Wij zoeken bezigheden. Niet alleen eierbloemschikken, auto's van onmogelijke geluidsinstallaties voorzien of theezakjes verzamelen. Maar ook literatuur, filosofie en kunst ontspruiten uit de tijd die niet aan onze overleving gewijd is en die we blijkbaar toch niet verslapen. Of de passie waarmee mensen opkomen om de situatie van hun medemensen te verbeteren. Bijvoorbeeld voor hen die geconfronteerd worden met autisme. De passie waarmee een mens zijn 'onnuttige' tijd vult, is misschien wel het fundament van onze beschaving. En alvast op het ogenblik dat ik deze tekst schreef waren we nog steeds de dominante diersoort van deze planeet.